

МЕДИЙНИТЕ ТЕКСТОВЕ В ОБУЧЕНИЕТО ПО БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И ЛИТЕРАТУРА (XI КЛАС) (СИП „Училищни медии – училищен вестник“)

Елена Гъртова
НПГ „Д. Талев“ – Гоце Делчев

Години наред в Неврокопската професионална гимназия „Д. Талев“ излизаше училищният вестник „Светилник“. Един от стимулите да създам технология за усвояване на медийни жанрове в СИП бе заразителният ученически ентузиазъм и много силната емоция на удовлетвореност, които забелязах у младите училищни журналисти след излизането на поредния брой на вестника.

Докато се разпространяваше в „Светилник“, виждах НПГ репортерите като щастливи, усмихнати млади хора, доволни от положения труд по списване на вестника; хора, вярващи в себе си, горди, че са създали нещо; хора, активно присъстващи в училищния, а и в обществения живот на малкия ни град.

Така, тръгвайки от резултата, се върнах към началото. Защо реших да създам СИП „Училищни медии – училищен вестник“? В какво виждах ползите?

Първа полза: „Учене отвъд урока“. Ученето чрез игрови и ролеви модели (например чрез копиране на социална роля от живота – ролята на действателен журналист) осъществява по-плавно социализиране и преход от училището към живота.

В Националната програма за развитие на училищното образование и предучилищното възпитание (2006 – 2015 г.)¹⁾ е записано, че основен проблем на училищното образование е „Ориентираност на системата към запамятане и възпроизвеждане, а не към провокиране на мислене, самостоятелност и формиране на умения... значителният обем от „готови“ знания не е особена ценност и не е достатъчен за успешна социална реализация“.

В часовете за свободноизбираема подготовка (СИП) се стимулира интересът на ученика, изследователската му дейност, ученето във и чрез опита, ускорява се процесът на социализиране. Тъй като в училищния вестник темите са свързани с действителността, в която живеят, чрез списването му се реализират цели на гражданското образование, свързани с практическото усвояване на нагласи, умения и поведение. В ролята си на млади журналисти

обучаемите придобиват „остро социално зрение“ и се приучават да улавят и да анализират актуални проблеми, да имат активно отношение към обществените процеси.

Втора полза: Актуалността на медиаобразованието, или защо е необходимо учениците да познават медийните жанрове.

Направлението медиаобразование започва да се формира в рамките на педагогическата наука в края на 60-те години на миналия век във Великобритания, Канада, Австралия, Франция, а по-късно в САЩ. Целта му е да се помогне на учениците по-добре да се адаптират към света на медиакултурата, да усвоят езика на средствата за масова информация, да умеят да анализират медиатекстовете. За интензивното развитие на медиаобразованието спомага експанзията на продуктите на американската масова медийна продукция, като много европейски педагози се посвещават на задачата да развият *критическото мислене* на учениците, за да им помогнат да **устоят на въздействието** на американската масова култура.

През 1989 година Съветът на Европа, опирайки се на документите на ЮНЕСКО, приема „Резолюция по медиаобразование и новите технологии“. В нея се казва: „Медиаобразованието трябва да подготвя хората за живота в демократичното гражданско общество. В частност, хората трябва да развият способностите си за независимо критическо възприемане и оценка на съдържанието на медиите. ...Медиаобразованието трябва да започва възможно най-рано и да продължава през всичките училищни години **в качеството си на задължителен предмет или поне свободноизбираема подготовка**“ (курсивът мой).

Според комисаря по информационната сфера на ЕК Вивиан Рединг „днес медийната грамотност е толкова важна за активното и пълноценно гражданство, колкото е била грамотността в началото на XIX век. Тя е важна също и за влизането в новия високоскоростен свят на съдържание, достъпно навсякъде и по всяко време. *Например необходимо е да се преподава изкуството на четене на вестници*“ (курсивът мой).

В учебните програми за ЗП и ЗИП много бегло се обръща внимание на медийните жанрове. Те са представени в малък брой учебни единици и незадълбочено, а общоинформативно. СИП дава възможност за детайлно изучаване на журналистическите жанрове.

Трета полза: Развиване на комуникативноречевите умения – задължително условие за успешна социализация.

Социализацията е тясно свързана с развиване на комуникативноречевите умения на учениците.

В частта „Методология“ на Учебната програма се казва: „Важно е да се отбележи, че в концепцията на Програмата е заложена стратегията за **приближаване на текстовете, които учениците създават и възприемат, към реално функциониращите в публичното пространство текстове (в жанра**

на статията, медийните текстове, текстовете документи и др.“) (Учебни програми, част 1, стр. 10) ²⁾.

Днешният прагматично настроен млад човек иска да бъде убеден, че това, което учи, непременно ще му бъде нужно в живота. Само при такава мотивация той се включва амбициозно в учебния процес. А в часовете за СИП дейностите на учениците са ориентирани към опознаване на онова, което ще им бъде полезно, и изследване на онова, в което живеят – социалната действителност с нейните нагласи, отношения, ценности.

От друга страна, нивото на мотивация да се участва в учебния процес расте, когато комуникативните ситуации са по-близки до живота на обучаваните. Извличането на новини от училищния живот, писането на статии по актуални проблеми е стимул за учениците, защото е собствената им рефлексия спрямо света, в който ежедневно присъстват.

Четвърта полза: Училищният вестник се вписва в парадигмата на модерното образование – то да бъде личностно ориентирано.

В СИП се реализира концепцията в Националната програма за развитие на училищното образование: „**главна ценност в образователната система е ученикът**“. Според съвременните педагогически практики ученикът трябва да бъде провокиран да бъде „съавтор“ в образователния процес, да развива критическото си мислене, както и дух на инициативност и предприемчивост; да умее самостоятелно да взема решения; да умее да работи в екип. В училищния вестник учениците издирват, събират информация и обработват материалите си. Приемайки чрез игра новата социална роля – на новинари, репортери, редактори, те се себеутвърждават, проектират се в обществото и по-лесно се вписват в социалната среда, а училището става *желана територия*.

Тъй като, както бе споменато, липсва по-задълбочено медиаобразование в българското училище и с оглед на актуалността на проблема, реших да създам технология за усвояване на медийни жанрове, която се прилага в СИП по български език и литература (БЕЛ) за XI клас.

Задачите на иновативната образователна технология по медийното обучение в СИП по български език и литература са:

1. Развиване на критическо мислене, на уменията да се разбира скритият смисъл на дадено послание, на уменията за противопоставяне на манипулацията от страна на медиите.

2. Формиране на знания за това, как да се възприема и обработва информацията, която се предава по каналите на средствата за масова информация.

3. Развиване на умения за възприемане и създаване на журналистически текст.

4. Подготвяне на учениците в прехода към реалния професионален живот на хората чрез формиране на гражданско съзнание и комуникативни умения.

5. Надграждане на знанията по стилистика чрез фокусиране на вниманието към стилистичните особености на медийния текст и по този начин да се развие усетът към спецификата на журналистическите жанрове.

Същност на иновацията. Създаване на програма и стъпки за реализирането ѝ

Програмата и тематичното разпределение за часовете по СИП „Училищни медии – училищен вестник“ се създават от преподавателя и се одобряват от директора на училището. Съставянето на програмата е иновативен момент в обучението, който трябва да отговаря на някои изисквания.

1. Да няма дублиране на учебното съдържание с часовете по ЗП и ЗИП, а ако има известно дублиране поради общата тематична област, то да не е повече от 20%.

2. Да има съответствие между заложените в ядрата 1, 2, 3, 4 компетентности и учебната програма по СИП.

Общият хорариум часове е 72. По 36 часа през двата учебни срока. Часовете се провеждат два пъти седмично – в два последователни часа.

Темите в Програмата съвпадат с целите на гражданското образование – съзнателно да въвежда младите хора в значимите теми на социалния живот. Около 70% от учебното съдържание има практическа насоченост и само 30% е теоретичният материал. Целта е знанията да имат непрекъсната практическа приложимост и да се реализират в конкретни продукти – новини, интервюта, статии, репортажи.

В създадената от мен програма се очертават четири лъча:

– **теоретичен** – насочен към знания за жанровата природа на медийния текст;

– **езиково-стилистичен** – насочен към изследване на стилистиката на медийния текст;

– **творчески** – насочен към развиване на творческото мислене, необходимо за текста на репортажа; за въвеждащото представяне на събеседника преди интервюто; за съдържателната страна на статията;

– **практически** – насочен към създаване на медийни текстове и списване на училищния вестник.

Нивата на обучение в програмата са разработени и разположени методически целесъобразно, осъществяват дидактическа последователност в овладяването на журналистическата теория и стилистика, в развиване на техниките на творческо мислене и писане. Журналистическият практикум е възлово звено... той не е ситуиран линеарно, а има интегрален характер и обхваща и кореспондира с теоретичните въпроси, със стилистиката и творческото писане... СИП „Училищни медии“ има силен образователен, развиващ и възпитателен характер...“.

Организация на редакцията – ученикът в ролята на журналист

Една от целите на иновативния подход към учениците в СИП по БЕЛ XI клас е максимално доближаване до реалния живот чрез симулативно реализиране на конкретна професия – професията на журналист.

Младите хора с радост приемат подобно предизвикателство, защото при тях е силен мотивът да пораснат, да бъдат част от света на възрастните.

Освен това медийната сфера на общуване се изучава в XI клас – ЗП и ЗИП, но с изключително малък брой часове, които са крайно недостатъчни и по-скоро имат информативен характер. Но ако трябва да се прави вестник, подготовката от ЗП и ЗИП е недостатъчна. Освен това в професионалните гимназии няма часове за ЗИП по БЕЛ, така че СИП се оказва особено ценна.

Преди да бъде включен в СИП, всеки желаещ единадесетокласник подава заявление, автобиография, мотивационно писмо, за да постъпи „на работа“ в редакцията. Право на участие имат учениците от XI клас, защото те вече имат натрупан опит в писмената и устната си култура, а и това сякаш е периодът „пик“ в развитието на учениковата личност. Това не означава, че ученици от другите класове не могат да участват в дейността на вестника. Напротив – всички, които желаят, участват в списването като информатори – какво, кога, къде, как се е случило. Те са т.нар в англоезичната журналистика „leg men“ (информатори).

Акцент все пак са компетентностите на ученици от XI клас, с които се провежда обучение в същността и спецификата на медийния текст. А дванадесетокласниците, които вече се участвали в обучението по журналистика в СИП от предходна година, са „свободно практикуващи“, т.е. публикуват свои материали, а и участват в редакционната дейност като помощник-редактори; консултират своите съученици при възникнали въпроси. Така се създава среда, в която се залага на кооперативното учене, на сътрудничеството. В тази позитивна среда се повишава мотивацията на учениците, защото, както е известно, най-хубавата дума за всеки човек е името му. А когато учениците видят имената си под публикуван материал и добият известност сред училищната и градската общност, те са щастливи, а и стимулирани да пишат и още, и още...

В началото всички, приели да бъдат в редакционния екип, се запознават с реда и условията на работа в редакцията.

Всяка редакция има главен редактор, който е отговорен за реализирането на цялостната работа и за всички материали във вестника. Ролята на главен редактор има преподавателят.

Редакторът има свои заместници – най-много трима. Това са учениците от XII клас, които вече са минали курса на обучение и са показали отлични умения за работа във вестника. Заместник-редакторите често редактират ма-

териалите, помагат на единадесетокласниците със съвети при създаване на медийни текстове по време на журналистическите практикуми. Така се реализира своеобразно обучение, подобно на познатата възрожденска взаимоучителна метода.

Работата в редакцията е организирана по отдели – новинарски отдел, отдел за интервюта, отдел за репортажи, отдел за публицистика – писане на статии. Разбира се, работата по отдели не се абсолютизира, както е в реална редакция, а екипите от ученици се сменят на ротационен принцип във всеки отдел. Те си определят период от време, в който ще са новинари, репортери, интервюиращи или публицисти. Най-често смяната е на месец и половина.

Учениците формират сами екипите в зависимост от своите желания с кого искат да работят заедно. Практиката показва, че екипите не са твърда структура, защото има често смесване, разместване.

Работата в занятията е организирана в три модула: **1) 10-минутна планьорка на екипите; 2) предлагане на теоретичния материал по съответния жанр** – най-често интерактивно – чрез възможностите на интерактивната дъска и електронно разработени уроци; **3) журналистически практикум.**

Планьорката е елемент от ежедневието на реалната редакция и е инструмент за координация. Тя служи да се планират теми и да се обсъждат задачи. На планьорката се разпределят задачите, свързани с някои константни събития от годишния календар – отразяване на годишнини, световни дни, национални празници и др.; записват се постъпилите идеи за подготвяния брой на вестника или за предстоящи събития, които следва да се отразят. По време на планьорка всеки поема ангажимент към конкретна задача и дава отчет за изпълнени ангажименти.

Следва представяне на теоретичния материал. Екипите са седнали в своите отдели – това са обособени места в кабинета, и учителят – чрез електронно разработени уроци – запознава участниците с теоретичния материал. Втората половина от времето (вторият учебен час) е посветена на практикум по теорията.

Тъй като журналистическата професия е изключително динамична и често материалите не чакат съответния час и ден, когато ще се състои СИП, редакторът е този, който приема материали извън заниманията на СИП, като най-често те се изпращат на редакционния имейл или във фейсбука на групата *НПГ инфо*, а може и да се предадат лично на редактора.

В голяма част от времето, а именно когато реализират журналистическите си изяви, учениците са извън редакцията.

Иновативни акценти в учебното съдържание. Представяне на учебното съдържание в четирите основни лъча – журналистическа теория, стилистика, творческо писане и журналистически практикум.

Първите часове на запознанство минават с няколко психологически игри за сплотяване, но една е особено ценна. Това е играта „Животното, което говори вместо мен“. В нея всеки от участниците, без много да се замисля, взема една играчка на животно от предложено множество, след което представя себе си, но от името на животното, например: „Здравейте! Аз съм камилата Ваня. Обичам предизвикателствата, особено екстремните, които пустинята ми предлага. Освен че имам две гърбици, които показват, че се нагърбвам с много работа, често нося и две дини под мищница, т.е. не се страхувам от ангажменти. Двете гърбици са и двете ми лица от зодията Близнаци, т.е. мога да виждам нещата в повече от една гледна точка, но мога да бъда и с променлив нрав...“. Това представяне е ценно, защото дава отчасти информация за психологическия профил на участниците, освен това е вид самооценка и помага при формирането на екипи по-късно.

Чрез животни е и първото обсъждане на журналистическата професия. Учениците, избирайки животни, алегорично представят положителните и отрицателните според тях черти на журналиста. Така емоционално-игрово се оформя тематичната мрежа, в която ще се положи обучителният процес, и се поставя началото на първите теми: „Същност на журналистиката“, „Етика и професионални норми. Етичен кодекс на журналиста“.

Теоретичните акценти в програмата включват представяне на същността и структурата на медийните жанрове и някои основни стилистични аспекти на медийния текст. Електронните уроци залагат на схеми, таблици, карета с изводи, защото табличният метод на акумулиране на информация е доста удобен за учениците поради това, че е есенциален, т.е. извежда се най-важното.

Ще посоча само един модел на структуриране на информацията, защото той е показателен и за теоретичното представяне на всеки журналистически жанр.

Например при преподаване на теорията на жанра *новина* в класически план на урок се представя същността и структурата на новината, но структурата на този жанр се визуализира чрез фигурата обърната пирамида. Изграждането на новина под формата „обърната пирамида“ означава, че в началото се дава най-много и най-важната информация, а към края информативността намалява, казва се по-маловажното, защото, ако се наложи да се отвори място за непредвидени новини, дошли в последния момент, се „реже“ краят на всяка новина.

Учениците се приучават да създават новини, като пишат текста директно върху шаблон „обърната пирамида“ и така, когато пишат върху шаблона, активно в съзнанието им остава най-важното изискване при писане на новина – същественото да е в началото, върхът на пирамидата да има най-ниска информативност. Каретата с най-важна информация служат, освен

за бърз преговор, и за своеобразни водещи текстове, когато трябва да се пише в съответния жанр, защото там е събрана базата знания по съответния жанр.

След урока има упражнения, трениращи създаването на текстове или елементи на текстове в посочен жанр.

Стилистични особености. Изучаването на стилистичните особености на медийния текст е съществен момент от цялостната работа, защото там се оформя критическото мислене на учениците. В стилистиката на текста личат скритите механизми на медийните послания, вижда се как е „съшита“ текстовата канава и каква е ролята на „всеки конец“.

Обучението по стилистика е съсредоточено в теоретично изясняване на стилистичната функция на някои категории думи – синоними, антоними, пароними, чуждици, жаргони, фразеологизми, поетизми, турцизми, разговорна лексика, архаизми, неологизми, а също и стилистичната функция на някои морфологични средства като наставки, наклонения и др. Изучава се и синтаксисът от гледна точка на стилистиката, актуализират се знания за езиковата норма чрез редактиране на свой и несвой текст. Много ценна част от обучението по стилистика са упражненията.

При избора на задачите за упражняване на знанията преподавателят се стреми да използва фактологичен материал от медиите, за да бъдат учениците максимално близко до средата, която изследват. Дори форматите на самите упражнения дублират структурата на известни предавания „Стани богат... със слово“, „Бягство към победата“, „Сделка или не“, а интерактивните електронни упражнения за актуализиране на знания за езиковата норма използват директно видеоотрязъци от реални предавания от ефира, в които са допускани грешки, и учениците трябва да напаснат видеоотрязъка върху типа грешка чрез теглене с мишка и поставяне.

Ето някои от използваните упражнения по стилистика.

Творческо писане. Творческото писане е необходим елемент в някои журналистически жанрове като репортаж и статия. Тъй като тези жанрове, освен информативни, са и въздействащи, особено при репортажа са необходими умения за писане на художествен текст или на елементи от него – умения за изграждане на сюжетна линия, за представяне на персонажи, за въвеждане в обстановка. При интервюто, когато първоначално се представя гостът събеседник, също е добре той да бъде подходящо въведен в разговора чрез въздействащо представяне от страна на журналиста.

В програмата за СИП „Училищни медии – училищен вестник“ е включен миникурс по творческо писане, който има за цел да доусъвършенства някои умения за писане на художествен текст. Например в СИП учениците се опитват да пишат творчески някои елементи на текста – въвеждане на персонажи, представяне на обстановка, представяне на гледна точка, образен език.

За нуждите на обучението се използват главно четири източника – това са книгите:

1. Калина Михова, Творческо писане онлайн. София: Просвета.

2. Йосип Новакович, Курс по творческо писане. Стъпка по стъпка. София: Сиела.

3. Едуард де Боно, Как да развием творческо мислене. Локус.

4. Валери Стефанов, Александър Панов, Да четем и да пишем. Методика за преподаване и учене. София: Хуманитас.

Журналистическият практикум е изключително съществен момент, защото при него учениците виждат приложимостта на онова, което учат. В него са събрани и упражненията по творческо писане, и упражненията по стилистика, и упражненията към всеки жанр, и реалното списване на вестника.

Част от упражненията за възприемане и създаване на текст в журналистически жанр, които се дават след всеки теоретичен урок, са:

За създаване на новина

Упражнение 1: Новина ли е, че заради празнуване на рожден ден до късно вечер ученикът Х е закъснял за първия час? Как може събитието – празнуване на рожден ден до късно – да стане новина? Напишете лийда на новината.

Упражнение 2: Допишете тялото на новината, като използвате техниката „верижно писане“ или „изграждане с тухлички“, която представлява следното: разделяте се на група от двама човека и всеки участник формулира на лист само едно изречение от новината, но на принципа на последователността, т.е. първият участник записва едно изречение, вторият участник има предвид предходното изречение и добавя следващо и т.н. А може и сами да напишете новина.

Това упражнение има ефект на усилване на интереса, защото учениците реагират емоционално на подобно „взаимописане“.

За създаване на интервю

Упражнение 1: Седнете в кръг. Чуйте следната задача: предстои ви да посетите Народното събрание. Там ще имате възможността да се срещнете с Парламентарната комисия по образование. Кой/кои член/членове на Комисията бихте интервюирали? Какви въпроси бихте задали на представителите на Комисията, така че да се оформи интересно интервю? Нека един от вас да застане в центъра и да записва на постер въпросите.

Упражнение 2: Изберете интервю с която и да е личност от книгата „25 въпроса на ДОЙЧЕ ВЕЛЕ“ на Румяна Таслакова. Анализирайте типа въпроси, задавани на събеседника. До какви заключения за подготовката на журналист за интервю стигате, като анализирате задаваните въпроси?

Упражнение 3: Пред мен стоят карти на късмета. В тях е записана мисията на всеки от вас, която се състои в опит да се вземе интервю от публична

личност. Вие избирате начините – по телефона, по имейла, лична среща. Придържайте се към следните стъпки:

– Намерете информация за личността в интернет – биография, интервюта, нагласи и т.н. Съставете си представа за характера на събеседника – това ще е необходимо, за да направите успешен опит за покана за интервю. Подгответе поканата и въпросите към събеседника.

Упражнение 4: Гледайте епизод на едно от предаванията „Отечествен фронт“ с Мартин Карбовски, „Горещо“ с Венета Райкова, „Лице в лице“. Коментирайте поведението на водещите по време на интервю.

За създаване на репортаж

Упражнение 1: Предстои патронният празник на училището. Направете репортаж сред гражданите на града ни знаят ли кой е Димитър Талев, познават ли негови творби и дали свързват името с училището ни.

Упражнение 2: Напишете репортаж по избор: за голямото междучасие в НПП „Д. Талев“, за първия учебен ден, за Седмицата на професиите или за матурите.

Упражнение 3: Разменете помежду си написаните от вас репортажи и нека всеки да се опита да направи анализ на репортажа на другия, като следи за структурата, жанра, стила и езика.

За създаване на статия

Упражнение 1: Кои факти от действителността носят актуалността, необходима да бъдат включени в статия? Запишете ги. От тях оформете подходяща тема и ѝ направете SWOT анализ или я разгледайте по метода „Шестте мислещи шапки“. Използвайте данните от анализа, както и фактите, за да създадете проблемна статия по темата.

Упражнение 2: Прочетете следната новина със заглавие „**Жестоко насилие над дете от родителите му**“ и използвайте фактите от нея, за да напишете план-конспект за статия „**Вредните родители**“

Журналистическият практикум протича и в директната журналистическа дейност на учениците, насочена към списване на вестника, а също и към съставяне на материали за местни медии.

Обикновено интервютата, новините, репортажите се правят в екип по двама, защото за учениците така е по-спокойно, чувстват се по-сигурни и напрегнатостта, вълнението намаляват. Веднага след създаването на материала той се редактира и се събира в банката материали за броя на вестника. Някои от материалите се записват на камера в процеса на тяхното създаване – например при вземането на интервюта, и след това записът се коментира от всички. Така се открояват попаденията и слабостите и се вземат корекционни мерки.

Следващият етап на колективна практическа работа е предпечатната подготовка на вестника. Учениците сами решават как да структурират материалите

за броя на вестника, кои заглавия да изведат на първа страница. След това започват графичното оформяне на вестника. Вестникът се прави на програмата Word, като вече има създадени матрици на страниците и за всеки брой материалът само се „налива“ и оформя. Накрая помощник-редакторът проверява за грешки, това прави и редакторът. Вестникът се печата в печатно студио и се разпространява от учениците. Текстовете на почти всички жанрове подлежат на редактиране.

Как протича редактирането?

Редакторска работа с учениците. Редактирането е важна дейност, защото при него става прецизирането и правилното оформяне на материала. За развиване на редакторски умения у учениците се използва най-разпространеният тест за проверка на редакторските умения в САЩ, който се състои от следните части:

- граматика;
- обща култура;
- откриване на фактологична грешка в текст;
- редактиране на изречение (словоред, правопис, неточна информация);
- писане на различен тип заглавия върху един и същи текст;
- редактиране на новини;
- редактиране на интерпретативни текстове.

Във вестника редакторската дейност се извършва главно от преподавателя, но в ролята на зам.-главни редактори са някои ученици от XII клас, които са с много висок показател на напредналост по отношение на писане на журналистически жанрове.

Когато преподавателят извършва редактирането, това става в присъствието на ученика, написал текста, като процесът на редакция не се контролира изцяло от учителя, а преподавателят само насочва, подсказва, а ученикът се опитва да поправи текста си съобразно препоръките и съветите на преподавателя.

Индивидуална работа на учителя с учениците. Редактирането на материалите често става извън определените за СИП часове, на индивидуална среща между учителя и ученика. Това индивидуално консултиране помага на преподавателя да оформи много точна представа за равнището на своите ученици; да засече вече персонално кои са силните и слабите страни на всеки ученик при владеење на медийния текст. Старателната работа на учителя изисква, ако трябва да се постига прецизност в наблюденията над учениците, да се създаде персонална папка на всеки ученик (може и в електронен вид), в която да се събират материалите му – първични и редактирани, а на лист най-отпред, под формата на таблица да се отбелязват постиженията и слабостите при писане във всеки жанр.

БЕЛЕЖКИ

1. http://www.minedu.government.bg/opencms/export/sites/mon/left_menu/documents/strategies/programa_obrazovanie.pdf
2. http://www.minedu.government.bg/opencms/export/sites/mon/top_menu/general/educational_programs/11klas/be_11kl.pdf

**MEDIA TEXTS IN TEACHING BULGARIAN LANGUAGE
AND LITERATURE (11. GRADE)**

✉ **Mrs. Elena Tartova, teacher**
Nevrokop Vocation High School
„Dimitar Talev“
36, Gotse Delchev blvd
2900 Gotse Delchev, Bulgaria
E-mail: elena_tartova@mail.bg